

TEATRES

TEATRE TIVOLI

Tres darreres setmanes d'actuació

Avui, tarda, a les 5 i nit, a les 10:15: La super-revista del mestre Guerrero, el qual dirigirà l'orquestra

HIP!

HIP...!

HURRA!

Triomf de tots els seus eminents intèrprets. Magnífica presentació

Avui, la Companyia oficial de TEATRE CATALA

NICOLAU - MARTORI

representarà a Cervera

MADAME

de Lluís Elies

TEATRE POLIORAMA

Companyia dramàtica MARIA GUERRERO - FERRAN DIAZ DE MENDOZA

Avui, tarda, a les 5:15, i nit, a les 10:15: La grandiosa obra en tres actes, un epíleg i un intermèdi, de Joaquim Dicenta, fill

Pluma en el viento

GRAN PRICE

Avui, tarda:

RES DE NOU AL FRONT

O TOQUEM ELS CASCABELLS

Nit: Exit grandiosos

LA CRIOLLA

Tarda, Butaques, 1 pta. General, 0'40. Nit, Butaques, 1'50. General, 0'50

TEATRE BOSC (GRACIA)

AVUI, tarda, a les 4:15; nit, a les 9:30, i DEMA, nit: Uniques actuacions dels grans espectacles

ARACELI

amb GERMANS LEWIS

comics parodistes internacionals

FELIPE - ARMANDO

i la famosa orquestra negra

LOS CUBANOLAS

LILIAN LABONI, vedette moderna

JUANITA DE CARTAGO, primeríssima ballarina

GERMANES MARIN, estilistes sud-americanes

LOLITA DE CARTAGO, ballarina havanesa

JONES, modern i graciosos humoristes

CONXITA SANCHEZ, la reina de xocolata, i les fornasseres

6 ARACELI GIRLS 6

Mtre. concertador Manuel Garrido

TEATRE COMIC

REVISTES

Darreres funcions

Avui, tarda, 5:15, i nit, 10:15:

MISS MISS

per Laura Pinillos, Alady, Lope i tota la Companyia. Gran presentació

TEATRE ROMEA

Teléfono, 22026

Avui, a les 5:30 i 10:15: El més meravellós

VITTORIO PODRECCA

amb el seu

TEATRE DELS PRODIGIS

Els autèntics protagonistes del

teatre de Lluís Elies, 470 anys, 30 anys, 3 a 95 anys, que ha donat tres vegades la volta món.

Revisita, circ, music-hall, exhibicions de Josefine Baker, Greta Garbo, Charlie Chaplin, Stan Laurel Oliver Hardy i altres

actes de Hollywood, amb les seves veus autèntiques. Autoritzat pel propi Max Fleischer i Walt Disney, actuacions de la cèlebre BETTY BOOP i el seu

«Els tres cerditos» i «El lobo fe companyia BIMBO, la família de

roca». No deixeu d'oir la música de camera pel més petit, el més còmic i el més llebre pianista del món

Cada dia a les 5:30 i 10:15: La

meravella de les meravelles

TEATRE DELS PRODIGIS

Dimarts, a les 3:30, especial

per a nens; 5:30 i 10:15, dues

grans sessions per a nens de 3

a 95 anys

BREVÍSSIMA ACTUACIO

TEATRE BARCELONA

CONTINUA RENOVACIO D'AIRE

Companyia titular del TEATRE

DE LA COMEDIA, DE MADRID

Avui, tarda, a les 5:15, i nit, a les 10:15: La joguina còmica de

Paseo (fill) i Emili Sáez

LOS SANDOVALES

Dimarts, nit: Presentació de

MARGARIDA XIRGU amb l'obra

de Lope de Vega, adaptació de

García Lorca

LA DAMA BOBA

TEATRE ROMEA

VITTORIO PODRECCA PRESENTA
EL TEATRE «DEI PICCOLI»

El teatre «dei piccoli» — o sigui dels petits, per als petits — és un teatre de guignols. Tots vosaltres, recordant els temps passats, els de la vostra infantesa, sabreu de què es tracta.

Nosaltres, però, després d'haver vist aquest «guignol» de Vittorio Podrecca, podem assegurar-vos que poques vegades heu conegut, heu assistit a un espectacle tan graciós, tan espiritual, tan intel·ligent com aquest.

Naturalment, es tracta d'un espectacle per a infants. Però no tan sols interessa als infants; els grans hi gaudiran igualment. Per a provar-vos-ho només cal dir una cosa: durant la representació el públic no tui, no escomoda, no parla en veu alta, com passa tan sovint — massa sovint — en els nostres teatres.

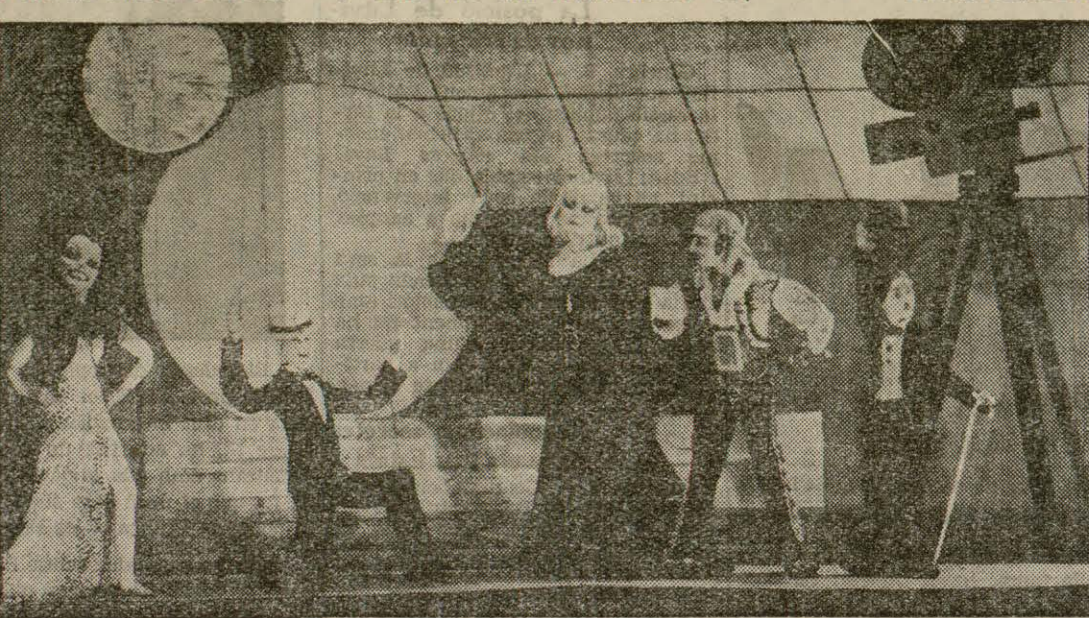
El miracle — car deu tractar-se d'un veritable miracle — és degut a l'art meravellós d'aquest gran director que és Vittorio Podrecca.

En una època que tothom parla de crisi teatral, en la qual sembla no interessar els actors de carn i ossos — tal vegada perquè fan massa el titella —, interessan uns titelles que imiten, amb una gràcia incomparable, les passions i les manies de les humanes criatures.

L'espectacle del teatre dels petits, que regeix Vittorio Podrecca, és un veritable espectacle d'art. Cap persona un xic intel·ligent, cap persona de bon gust no pot mancar al ROMEA.

Els titelles de Podrecca canten, ballen, mengen, toregen, fan l'amor, es barallen. Tenen totes les passions, vicis i virtuts dels homes i dones veritables: la luxúria, la valentia, la tendresa, la hipocresia, l'enveja, la gasteria, etc. Tot, però, subratllat per un aire graciosíssim de caricatura que no esdevé grotesc ni quan s'accentua vers el grotesc.

Hem vist una representació de

Heus ací el guignol meravellós de Vittorio Podrecca

Assumpció Casals,
al lleng

Heus ací una gran artista. Assumpció Casals, l'admirada i àssima actriu catalana, ha signat un contracte per a representar un dels rols protagonistes d'una pel·lícula sensacional que aviat serà llançada al mercat.

La bellesa i el mèrit, la feminitat i la vibració poques vegades juntes, en la present avinentesa fan d'Assumpció Casals un cas particularíssim cinematogràficament parlant i és d'esperar que la presentació d'ella en «El crimen del expreso de Andalucía» delirarà un record inesborrable que la situarà en un pla de gran alçada i com a primeríssima estrella de la cinematografia nacional.

Les dots i condicions de la nostra admirada primera actriu encaixen meravellosament en el personatge que li ha estat confiat i ens cal dir únicament que A. L. Emissora Films, l'entitat que l'ha contractada, en enriqueix amb aquesta adquisició ha afegeït més encara el triomf de la seva primera superproducció «El crimen del expreso de Andalucía», que amb Assumpció Casals protagonitzen Juan de Landa i Rosita de Cabo.

Fantasio
AVUI, ESTRENA

Un títol evocador
per a la més alegre
de les comèdies

La creació més divertida

PIERRE BRASSEUR

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

La creació més divertida

COSES

SET HOMES ALS QUALS MAE
WEST VOLDRIA CONEIXER...

En acabar la filmació de la seva darrera pel·lícula, «Ara sóc una senyora», Mae West concedí als periodistes una entrevista als estudis Paramount en el transcurs de la qual digué que són molt poques les persones que voldria conèixer. Però hi ha set homes escampats pel món als quals tindria molt de gust de dialogar.

Els set personatges són: John D. Rockefeller, un dels homes més rics del món; «Dizzy» Dean, famós jugador de beisbol; el Príncep de Galles; Mustapha Kemal Pasha; Melville H. Furry, detectiu de la policia secreta de Chicago al qual es deu la captura i mort del temible gangster Dillinger; James Branch Cabell, popular escriptor; i Olive Dione, pare de les cinc famoses nenes canadenques.

«Magra diria conèixer Rockefeller — diu Mae West — per preguntar-li el secret de la seva llarga existència, a despit de tenir tants diners.

Voldria conèixer «Dizzy» Dean, més que per la seva fama d'outcourt, per la seva habilitat en el beisbol.

El príncep de Galles s'ha passat quaranta anys cercant una dona que li convingué. Potser s'interessaria per la meua sort...

Quant a Kemal Pasha, voldria donar-li les gràcies en nom de totes les dones del món. L'abolició dels harem i treure els vels a les dones han estat dos dels serveis més importants fets al sexe debell.

Melville H. Furry ens fascina com el que és referit a la lluita entre un criminal i un detectiu. El seu cas és potser més interessant perquè Dillinger era molt perillós.

Cabell escriu llibres molt interessants i voldria saber si alguns de les seves frases volen dir allò que jo em penso...

I quant a Papà Dione, quina és la dona que no sent curiositat per un mascle semant... que obsequia la seva esposa amb cinc filles d'un sol cop...?

Elenc d'Artistes d'una nova producció nacional

Després d'una conscienciosa selecció, Josep M. Castells, el director de la nova producció nacional «A baix els homes», ha deixat completament acabada la selecció d'actors masculins.

El paper de protagonista anirà a càrrec de Pierre Clarel, artista de veritable caràcter artístic i que ha obtingut celebrats èxits.

Un altre dels principals papers ha

DILLUNS, 9, REOBERTURA DE

COLISEUM
UNA DAMA
SIN IGUAL

Un fil l'humorisme del qual recorda l'obra mestra de Lubitsch «Un ladrón en la alcoba»

«El barber de Sevilla» i una espavolada que són una delícia.

Hauríem de parlar amb més extensió d'aquests titelles incomparables de Vittorio Podrecca. Ho fan tan bé, que manta vegada ens oblidem dels actors que ho fan malament.

I, llamentosament, n'hi ha alguns.

LLUIS CAPDEVILA

LIRIC
CATALA

—I, doncs, què hi ha del líric català?

—No s'ha deixat mai de treballar-hi.

—I, els resultats...

—No pot dir-se res en concret. Res. Naturalment, en qüestió teatre. Quant a obres, moltes i bones, crec jo.

—Però, és farà la temporada?

—Gairebé segur.

—Com es començarà, en tot cas?

—Amb una obra de Mumbur.

Aquesta persona activíssima que mai no ha deixat de treballar per a la realització de la temporada. Una sarsuela en la qual té les millors esperances, musicada pel mestre Torrens.

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

—Res més?

—Per ara, no...

la humanitat

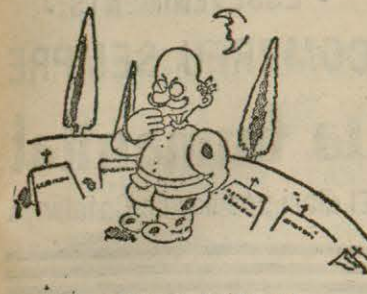
EDITORIAL LLIBERTAT S. A.
Redacció i Administració
Ronda Universitat, 25
Telèfon 14446

Impremta
TALLERS NUM. 48
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Barcelona un mes 3'50 ptes.
Fora, un trimestre 10'50 »
Amèrica Llatina i Portugal un trimestre 13' »
Altres països, un trimestre 27' »

«YA LLEGARÀ LA SIEGA!
Y podemos afirmar que no le temblará al pulso»
(De «La Libertad».)

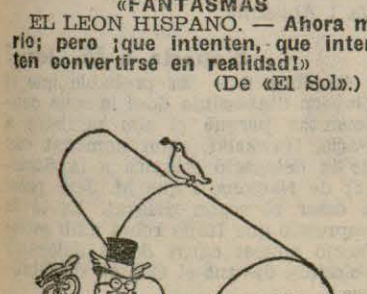
«HAMLET, RADICAL
—Ser o no ser... He aquí el problema.»
(De «El Liberal».)

«EL ORGANO DE LA PAZ
EL NEGUS. — ¡Nada, que no pasa un alma!»
(De «El Diluvio».)

«FANTASMAS
EL LEON HISPANO. — Ahora me río; pero ¡que intencion, que intencion convertirme en realidad!»
(De «El Sol».)

«LA PAZ DE EUROPA
¡Ha salido a escena el ideal!»
(De «La Nación».)

«TEMOR
— ¡Cielos! ¿Se me estará viendo la combinación... de gobernadores?»
(De «A B C».)

«MAS & ROCA
CAMISERS
GRANS REBAIXES PER FI
DE TEMPORADA
PORTAFERRISSA, 24 i 26
FONTANELLA, 16

Primer, normalitat

Hom parla molt d'eleccions, de reforma constitucional, etc. La Publicitat creu — i així ho creiem també nosaltres — que primerament cal restablir la normalitat. Perquè, vaja, la cosa fa massa temps que dura!

«L'anunci de les eleccions municipals no afecta Catalunya; així i tot, però, indubtablement els resultats de la consulta podran influir en la posició dels grups governamentals, efecte que de retop podria ésser causa de novetats en les esferes del Govern de Catalunya, sobretot si a conseqüència de la renovació dels Municipis no catalans calia procedir a la reconstitució del ministeri que hauria d'ocupar el banc blau durant la discussió de la proposició de necessitat de la reforma constitucional. En aquest programa, però, cal que figurí un extrem imprescindible. Per a realitzar tots aquests trasvassaments polítics que afecten la vida pública general d'Espanya és necessari que la normalitat política sigui restablerta totalment. Sense amnistia per als condemnats polítics, sense el lliure funcionament de les organitzacions que avui resten en una passivitat imposada, sense la llibertat d'opinar garantida, amb estat de guerra, no es poden fer eleccions i molt menys prendre una iniciativa de tanta transcendència com la de la reforma constitucional.»

En peu de guerra

«Gaziel» publica un article molt intel·ligent, molt agut, a La Vanguardia. Ens dóna el poder-lo reprodre — per manca d'espai — íntegrament:

«Si jo me enteré el verano pasado, hace más de un año, de que Italia comenzaba a desplegar bélicamente sus cuadros militares, y de que sus fábricas de material guerrero trabajaban día y noche sin parar, como es posible que lo ignore el gobierno británico? Y si lo supo mucho antes que yo, como es indudable, ¿cómo no dijo nada, ni dirigió a Italia la menor pregunta, ni consultó a Francia, ni puso directamente en juego la Sociedad de Naciones, esperando para comenzar a chistar el momento en que Mussolini tenía ya transportado a las tierras inhóspitas del oriente africano un ejército que está materialmente arruinando a Italia y del cual el Duce no es, a estas horas, más que un prisionero?»

Francia, también, por lo menos desde primeros del año actual, está de acuerdo con Mussolini sobre la acción de Italia en Abisinia. Pues si, como es más que probable, Laval y Mussolini se concertaron desde hace muchos meses sobre lo que Italia iba a intentar en Abisinia, ¿por qué Francia no le informó amistosamente a Inglaterra, no buscó su contacto, no solicitó su aquiescencia para una empresa semejante, dejando que Mussolini se pusiera en trance de tener que disgustar a Inglaterra, y cuando surgió el inevitable choque de ésta con Italia, Francia se encontrase en la angustiosa situación de escoger entre sus dos amigos?»

«Pero aquí no ha habido tal cosa. Francia, Inglaterra, todas las potencias interesadas han reconocido desde el primer momento y aún reconocen públicamente el deseo y el derecho de Italia. Todas sus aspiraciones satisfactorias. Han dado facilidades, han hecho proposiciones. Cuatro esas ofertas no parecieron suficientes al gobierno italiano, se le rogó que tuviese la bondad de formular las que a su juicio fueran necesarias. Se ha sugerido repetidas veces, por sí las negociaciones directas y limitadas entre Italia, Inglaterra y Francia no diesen el resultado apetecido, la solución de confiar el pleito a un arbitraje, o a la mediación de las seves Joes. Es ratificada en todo el que había manifestado desde un principio al juez d'Albion, o sigui que les joies desaparecieron de l'automòbil en l'ocorrença d'un accident.»

No resta, doncs, cap mena de dubte que les joies entraren a Espanya, a despit de certes manifestacions en contra dels carabiners de la frontera.

A més a més, corroborava aquesta afirmació el fet, que s'ha pogut comprovar, que quan la baronessa, el dia 27 de juliol, arribà a l'Hotel Ritz, va lliurar a la Direcció el maleter per tal que l'hi guardessin en una de les caixes fortes que existien expressament al dit hotel. El dia 28, diumenge, abans d'anar als toros, va treure el maleter de la caixa i es canvià unes joies que liuia. El mateix diumenge, en abandonar l'hotel per marxar al «Cas de Juny», reclamà el maleter dugué el maleter.

La baronessa abandonà la clínica dintre de pocs dies i ja ha començat els preparatius de viatge, ja que, encara que no restablerta del tot, es troba en condicions d'emprendre'l.

El seu marit, que ha deixat córrer la demanda de divorci que tenia presentada, vingué a Barcelona per tal de gestionar la prorroga del pasaport de la baronessa. Maud, Home diu que així que hagi conseguit el seu propòsit, es traslladaran tots dos a Berlín i romandran una temporada en un xalet que hi posseeixen.

Home diu també que el baró Thyssen ha ofert una important quantitat de diners a qui trobi les joies desaparegudes.

Els policies que vingueren a Girona i recuperaren bona part d'aquestes comarques fent esbrinaments per trobar les joies, sembla que ho han deixat córrer, car per aquí no s'han tornat a veure.

La Justicia

NOTICIARI

PRESA DE POSSESSIO

Ahí tornà de Madrid el tinent fiscal d'aquesta Audiència, senyor Julià Díaz Sala, que s'ha posesionat de la fiscalia que ocupa interinament.

TINENÇA IL·LÍCITA D'ARMES

Per aquest delicte ha estat processat, i se li seguirà procediment d'urgència, Marian Rosales Alba per haver-se trobat al seu domicili del carrer de Ribes, una pistola per la tinença de la qual no tenia permís.

El fiscal li demana, 4 anys, dos mesos i un dia de presó.

UN OFEGAT

Al moll de Sant Bertran, aparegué surant a l'aigua el cadaver d'un home. A la butxaca portava una cedula a nom d'Agapit Escalada Fuertes, natural de Saragossa.

Per ordre del Jutjat de guàrdia fou traslladat al dipòsit judicial.

SUMARI CONCLUS

El Jutjat núm. 13 ha declarat conculat el sumari que se seguia contra Antoni Aguiló i dos més, per haver col·locat uns petards en un pal dels tramvies del carrer de Ricard.

El primer ciutadà de la República

Amb aquest títol ha publicat Manuel Gálvez un interessant article a El Diluvio. Ens plau reproduir-ne els següents paràgrafs:

«Indubtablement ho fou En Manuel B. Cossio. I no cal dir ciutadà d'Honor. Ell els ha refusats tots els honors, perquè sabia amb intima convicció que l'honor no es dona ni es ven. Ni es pot comprar ni es pot prendre. Com digué el clàssic, «és patrimoni de l'ànima».

Cossio no ha volgut acceptar la moneda falsa dels honors, ni en vida ni en mort. Ell vegé clar l'absurd de creure que puguí oferir honors a la gent que no en té.

Cossio no pertany a la tèrbola multitud que s'enlhierna i sedueix amb orpells efímers, buides infors i vacuïtats sonores. Entenia el que és vanitat de vanitats. La solista i diamantina seguretat en la pròpia estimació no pot venir de fora. La modestia és escut contra la vanitat i la humilitat és llança esmolada contra la superbia.

Cossio ens ha fet tradició de l'exemple après en voluntària i discreta devoció al seu Mestre admirable Francesc Giner de los Rios.

Quan parlava de Rousseau i les seves Confessions, quina delicadesa! Recitava Amiel, però amb més fidelitat. La puresa de Cossio vestia de blanc imputat els mateixos passatges que després hem vist tacats de sutjura vil per uns homes que imaginem drapats pel negre de les concupiscències inconfessables. I Madame de «Arens sorgia en el palatseu saboià com el nacre irisat i transparent d'un Watteau, per miracle de les mans pulquerrimes.

L'aula, que era sempre una Escola, un lloc de gaudi per ànimes en flor, prenia sovint l'elevació d'un temple. No es podia donar la impressió del que ha estat la Catedral Cossio si no al·ludim a l'emoció religiosa. Era religiosa l'atenció, el sentiment, el fruit. Tal és la força d'un Mestre autènticament laic.

Quan en sortíem, la llum interior es reflectia en els rostres. Nèctars d'espiritual nodrisció ens felen marxar amb aures celestials, àgils i alegres. Coneixíem els déus que emplenaven de joia la nostra joventut.

Ens inspirava una fe ardent en la vida. Creïem en la virtut, en la força del pensament que governava l'acció, en la possibilitat indefinida del progrés, en la gradual perfecció de l'home, en la nostra eficàcia per evitar el «Finis Hispaniae», sinistre fantasma de l'escepticisme anàrquic del 88.

Ombres augustes evocades pel sacri conjunt del Mestre Cossio guaiaven els nostres passos; Sòcrates, Plató, Rousseau, formaven la nostra ègida.»

Després de esto del article de «A B C» i la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura de «El Debate», coincident en el propòsit i en la unió de les forces enemigues del règimen, suposem que se hauran dissipat les pomes dutes que pudieran caber tras el discurso de Gil Robles en Santiago. Las huestes populistas se han quitado la careta. Piden la derogación total de la Constitución, un Estado imperialista y la dictadura de su jefe. Y coinciden con los monárquicos con los que cada día están más compenetrados y unidos para trabajar por la restauración borbónica.

Después de esto del artículo de «A B C» y la caricatura

LES LLEURES

Bontempelli en català

«La dona dels meus somnis»

Massimo Bontempelli va néixer a Como (Itàlia) l'any 1878. És un dels autors d'aquell país que gaudeix actualment de més prestigi. Així mateix és un dels més actius. Poeta, professor, periodista, novel·lista, dramaturg, crític, teoritzador, etc. Dirigeix la revista «900» i és considerat el cap de l'escola futurista «noventisme» i pertany a l'Acadèmia, encara que això sembli un contrasentit, com ho és en molts d'altres països.

Les seves obres més importants són: «Egloghe», que data del 1904; «Settenari» i «sonet», «La vida operosa» i «La dona del meu somni», que és del 1925. Enguany ha publicat «Galeria degli Schiavi».

Es de l'ordre que un autor tan important com aquest, conegut i reconegut arreu, fos gairebé totalment

thoven» i «El bon vent». En una esfera de forces teòriques, els mots: patètic, missantropia, fatalisme i nigromància, serien els punts de contacte que relacionarien els noms d'Edgar A. Poe i M. Bontempelli.

Per contra, podríem donar una sèrie d'epítets a cadascú, diferents fins a situar-los en un pol oposat. Convenen a Bontempelli, per exemple: humor, fantasia desbordada, grotesc, poesia, etc. En canvi els que donarien a Poe són: transcendentalisme, morbositat, malignitat, etc. La diferència està en la manera amb què l'autor reacciona davant d'una embriaguesa d'esperit. I en aquests dos autors la relació és diametralment oposada.

Tot amb tot, act i allí, es troben barrejats en gran proporció l'humor i l'enginy, que fan extraordinàriament agradable la lectura d'aquest llibre. I aquest humor particular i aquest enginy es segurement el que tenen aquestes pàgines de més original.

Aquestes narracions són la màscara d'un seguit d'invencions folles. Massa folles per a ésser dites formalment. Per això la gran quantitat de grotesc que contenen. Cal remarcar, però, seguidament, per a no ésser injustos, que el llibre conté un gran fons de poesia i fins té fragments de poesia inalterada. Transcrivim un fragment:

«El mar m'aparegué; que era infinit i tranquil».

Era blau infinit, i al llum grans llenques d'argent l'emblanquien fins als extrems horitzonts. La llum pujava del mar, baixava del cel, brillava en l'aire. El mar era quiet i segur, només un marge tremolós d'escluma sobre la platja traïa el seu plaer de viure. Blau i llum volaven sobre la terra. El mar i el cel respiraven llum i calor i n'undaven el món».

L'estil trapa per original i és d'una destresa que superficialment dona la sensació de fàcil. En la nota biogràfica que acompanya el petit volum els «Quaderns Literaris» hi ha sobre això uns paraules molt encertades, que fan notar sobretot l'estil antiliterari amb què està escrit aquest llibre.

Cada narració o conte, per ell mateix, té una importància particular i diferent dels altres. Cada narració és una nova descoberta de ressons. Gairebé podríem afirmar que l'autor es renova en cada conte. Són un seguit d'inquietuds plasmades de diferents maneres. Bontempelli és un descontent per desig de superació. No vol trobar l'alba recercada perquè trobar-la voldria dir un estancament.

La traducció ha estat feta per Daniel M. Brusés, al qual cal felicitar per l'honor a haver escollit aquesta obra. No coneixem l'original, però a través del català corregeix i pulcre que hi és emprat, s'entén, si més no, està feta amb total dignitat.

JOSEP PALAU-PABRE

EL LLIBRE DE MANUEL AZARÀ

S'ha posat a la venda el llibre de Manuel Azarà, que ha desvelat tanta expectació al seu sol anunci als cercles polítics i apolítics. Serà una obra que hauran de llegir tots els catalans, car en ell s'hi fixaran termes que s'hauran de tenir molt en compte per a seguir una política catalana. Aquesta obra tindrà més de quatre-cents pàgines i serà administrada per la Llibreria Catalana.

NOTES POLITIQUES

Una carta de J. M. Xammar. — Se'ns prega la inserció de la següent carta:

«Senyor Director de LA HUMANITAT.

Ciutat.

Senyor Director: Cansat de sol·licitar de la premsa (no tota de Barcelona escrita en espanyol rectificacions d'errades informatives i falses imputacions delictives que m'afecten, convengué de la inutilitat d'emprar recursos legals en contra d'actituds obscenitat a plans d'atac, l'origen misteriosos dels quals no em sento amb forces d'escatir, he adoptat la resolució de dirigir-me a la premsa escrita en català amb el prec que vulgui publicar aquesta carta en denominació que.

Tres diaris, almenys, de Barcelona («La Vanguardia», «El Noticiero Universal» i «El Diu») en donar la nova de la meua llibertat provisional han afirmat, mancament a la veritat i als escrúpols ètics més elementals, que jo era l'autor d'uns fets que estan subjudicats.

Algun diari de Madrid («Diario de Madrid») en relació arbitrària amb la troballa d'armes a la barriada del Coll.

Altres, de Barcelona i Madrid, indegudament, em suposen en cooperació professional (al marge de la que ens devem tots els advocats) i política amb el senyor Joaquim Juà.

«La Vanguardia», en aparent errada tipogràfica (que per no haver estat rectificació, crec emparadossalment d'una campanya inconfessable), deixà anar el meu nom en una nova que pretén referir-se al meu company l'advocat senyor Vella.

Saluda el senyor Director, Joaquim Maria Xammar.

Barcelona, 5 de setembre del 1935».

EL LLETRAT SENYOR JUANOLA EN LLIBERTAT

Ha estat posat en llibertat el lletrat senyor Joaquim Juanola que, com recordaran els nostres lectors, fou detingut dies enrera per la policia per haver-li estat trobats uns «documents separatistes». El jutge militar, però, no trobà matèria delictiva i deixà sense efecte la detenció, que fou mantinguda per les autoritats superiors amb caràcter de governativa.

Les rendes dels periodistes

JOAQUIM CIVERA I SORMANI PROCESSAT PER LA PUBLICACIÓ D'UN ARTICLE

Ahir comparegué davant el Jutjat núm. 5 el periodista Joaquim Civera i Sormani el qual passà una llarga sessió declarant per la publicació d'un article que el fiscal considera injuriós per a Hitler. L'esmentat article sortí a «Catalunya Social».

Després de declarar, el jutge dictà auto de processament i presó, ja que el sumari es tramita pel procediment d'urgència.

Li han estat concedits els beneficis de la presó atenuada.

UN TELEGRAMA DELS PRESOS GOVERNATIS DE VALENCIA

Des de la presó de València, els presos governatistes han enviat el següent telegrama al cap del Govern amb motiu del seu viatge a Barcelona:

«Alejandro Lerroux, Club Republicano, Paseo Gracia. A plaçament tan fausto dia, no faltan descontentos presos governatistes Barcelona, de portadors carcel Valencia. Con sus buenos deseos: Tan buenos como pueden sentirlos quienes se encuentran hasta once meses gubernativos separados padres, esposas e hijos. Por los doscientos: B. Durruiti i M. Rodriguez».

Des de València

UN FASCICLE DEL «COMITE LLUIS DE SIRVAL»

València, 6.

El Comitè «Lluís de Sirval» ha editat un fascicle titulat «Acusamos». És una narració del fet Sirval amb una extensa col·laboració d'il·lustres personalitats republicanes i periodistes de la premsa lliure.

A Xativa tingué lloc dissabte, prèviament autoritzat, un miting organitzat per aquest Comitè. Parlaren J. G. Gorkin, Frederic Miñana i Juli Just. Més de cinc mil persones oclonaren els oradors. Si ens és possible, per raons que comprendrà el nostre lector, procurarem parlar amb extensió de les activitats d'aquest Comitè.

la humanitat

Etioopia havia fet altres concessions a França i Anglaterra

El Negus portaria una escorta de quaranta mil homes

UNA CONCESSIO ABISSINIA A UNA CASA ANGLES

Londres, 6. — El corresponent del «Daily Telegraph» a Addis Abeba, diu que sap que l'acord signat a Londres entre el doctor Martin, ministre d'Addis Abeba, i el senyor Leo Chertock, és referent a una concessió de terrenys de la propietat particular del senyor Martin, a la província de Wallega.

Com es recorda els capitalistes nord-americans interessats es comprometen a facilitar un préstec de 200.000 lliures esterlines al Govern abissini a canvi de la concessió durant cinquanta anys d'una regió no precisada per les parts.

El corresponent afegeix que la regió Wallega, especialment les rodalies de Sado, és molt rica en platí i or.

D'ANUNZIO VOL L'AMISTAT FRANCESA

París, 6. — Segons el diari «Le Temps», el President de la República ha rebut un telegrama del cèlebre escriptor italià Gabriele d'Annunzio, en el qual diu que ara està interessat a italians mantenir l'amistat francesa i posa de manifest els esforços que ha fet durant tota la seva vida per a assolir una aliança italiana, que creu que més tard o més aviat, constituirà una gran pàtria des de Flandes a Sicília. Afegeix que és precis que França ajudi Itàlia per a impedir que, com es vol fer, sigui humiliada i recorda que gràcies als esforços de França, Itàlia va prendre part en la gran guerra.

INQUIETUD A ALEXANDRIA

Londres, 6. — Comuniquen d'Alexandria que, amb tot i la presència dels vaixells anglesos, regna gran nerviosisme a la població.

Les companyies d'assegurances d'Alexandria, Port-Said i Suez, reben gran nombre de sol·licituds d'assegurances per a magatzems i particulars, que volen salvaguardar els seus béns i propietats contra atacs aeri i d'altres perills de la guerra.

L'Agència Reuter diu que els vaixells de guerra ancorats al llarg d'Alexandria mantenen les seves calderes en pressió permanent.

EL NEGUS VA A LA GUERRA AMB QUARANTA MIL HOMES D'ESCORTA

Addis Abeba, 6. — Als voltants de la capital d'una escorta militar per al transport de provisions, tendes de campanya, i una estació de ràdio, pertanyent a l'Emperador, el qual actualment es dedica activament a l'organització d'una escorta militar. S'han construït unes tendes de campanya especials per a l'Emperador i la seva muller, la qual, amb algunes dames de la Cort, acompanyarà el seu marit en el cas d'esclatar la guerra.

L'escorta dels emperadors consistirà en 40.000 homes ben armats i uniformats, entrenats per instructors europeus. També formarà part del seguit de l'Emperador l'arquebisbe i tots els membres del Govern, amb excepció del ministre de l'Exterior. Les mules seran empujades solament en el cas que la ruptura d'hostilitats es produïx abans que els camions i camps estiguin transitables, perquè encara no ha acabat per complet el període de pluges i hi ha grans talls d'aigua. Si el terreny està suficientment sec, s'empraran 50 camions per al transport del seguit i material del Negus.

L'Emperador Itale es proposa anar als llocs on la lluita sigui més enconada.

BALBO HA COMPRAT MORSORS D'AVIACIÓ

París, 6. — L'edició parisenca del «New York Herald» anuncia que durant la seva estada a París, a finals d'agost, el mariscal Balbo feu una llarga estada a la casa francesa Chon i Rhone de cent motors d'aviació de 900 cavalls cada un, els quals estan dotats de refrigeració per aire.

ANGLATERRA TAMBE FA PREPARATIUS BEL·LICS

Milà, 6. — El periòdic «La Gazzetta del Popolo» publica una informació del seu corresponent a Alexandria, segons la qual a bord del vaixell anglès «Cecilia» han arribat en aquell port setanta avions militars.

Incendi en una botiga de juguets

Al carrer Aitaba, cantonada al de París, es va declarar un incendi en una botiga de joguines propietat de Francesc Doméneq, que actualment es troba fora de la ciutat.

Els bombers aconseguiren sufocar l'incendi, però s'ignora l'import dels danys i les causes que el provocaren. No hi haguereu desgràcies personals.

LES SARDANES

A LA PLAÇA BERENGUER

La Penya «3» organitzà per a avui, dissabte, a les deu de la nit, una gran audició de sardanes, la qual tindrà lloc a la Plaça Berenguer el Gran (Via Laletana), a càrrec de la cobla «Popular».

Uns aprenents... aprofitats

Amb motiu d'una denúncia del gerent de fàbrica de calçat M. A. Rodriguez, del carrer Roger de Flor, han estat detinguts els aprenents Manuel Iborra Soler, Antoni Muletó Pérez, Lluís Àrias Parollis, Joan Gutiérrez Beltrán, Josep Zaragoza Oliver, Josep Gumbau Fernández i Enric Tiu Garroquer, tots ells de 15 a 17 anys, acusats d'haver subste material del magatzem de la fàbrica.

Tots han negat el fet davant del jutge, però s'ha acusat als uns amb els altres. Per això han quedat detinguts tots i passaran al Tribunal de menors.

PER A REPATRIAR ALEMANYS

Addis Abeba, 6. — El ministre alemany Dr. Kirchholtz ha telegrafiat al seu Govern perquè li envii un vaixell per repatriar els ciutadans alemanys, que sumen mig centenar, que són a Abissínia.

EXISTIA UN CONTRACTE FRANCES

París, 6. — El periòdic «Paris Soir» publica una nota referent a una concessió obligada a Etiopia pels germans Bayard, de nacionalitat francesa, l'any 1918, amb els mateixos avantatges que els assenyalats al contracte petrolífer concedit a Chertock Rickett, contra el pagament de determinada suma, cosa aconseguida.

Acaba dient que França i Anglaterra han d'interpretar generosament l'esmentat article 19 del pacte i que els altres països després d'anul·lar el Pacte Kellogg, recolliran en un bloc els anhels de tots els que no tenen territoris colonials i que, degut a aquest estat de coses, és fàcil de comprendre el problema de palpat actualitat que és debat a Ginebra.

Després diu que arriba una època en què, en virtut de l'article 19 d'aquell pacte, la qüestió ha d'ésser estudiada un altre cop per comprovar si l'actual distribució colonial correspon als dictats d'una veritable justícia, puix que hi ha països que tenen una enorme quantitat de colònies mentre d'altres en necessiten.

Segueix dient que totes les grans nacions han de participar a la colonització del continent negre, però cada una dins l'esfera de la seva influència.

Acaba dient que França i Anglaterra han d'interpretar generosament l'esmentat article 19 del pacte i que els altres països després d'anul·lar el Pacte Kellogg, recolliran en un bloc els anhels de tots els que no tenen territoris colonials i que, degut a aquest estat de coses, és fàcil de comprendre el problema de palpat actualitat que és debat a Ginebra.

A LA S. DE N.

(Ve de la pàg. 1)

podria consistir aquesta satisfacció.

Per de prompté, és segur que la delegació italiana no assistirà a les últimes sessions del Consell, si els delegats abissinis es troben presents.

Els italians cada vegada més intransigents

Ginebra, 6. — La sessió del Consell ha estat convocada per a les cinc d'aquesta tarda, però no es té la seguretat que es pugui celebrar, puix que, amb anterioritat, es realitzen gestions per tal d'aplanar aspreses.

Els delegats d'Espanya, Anglaterra, Polònia i Rússia s'han reunit al despatx del secretari general de la Societat i han estat conferenciant en relació amb el nomenament de la Delegació encarregada de cercar una solució al conflicte. La delegació italiana ha estat absent d'aquestes converses. Itàlia aprovaria aquestes gestions si la Comissió tripartita (França, Polònia i Espanya) foresse designada delegació. Laval ha contestat que no seria membre d'ella França si Eden no està conforme amb ella. Els italians s'oposen a això energicament.

A primeres hores de la tarda les converses quedaren interrompudes i no s'havia arribat a cap acord.

Les grans potències continuen les negociacions directes per tal d'arribar a una solució en la qüestió principal.

S'afirma que els delegats francesos i anglesos han proposat la internacionalització política d'Abissínia. Es formaria un exercit de vigilància format per les tres quartes parts d'italians i l'altra quarta part per francesos i anglesos i probablement forces de potències neutrals.

Els italians també han rebutjat aquesta proposició, puix que entenen que és a les armes italianes a les que correspon controlar el desarmament d'Abissínia, la qual cosa significaria l'ocupació completa del territori per part d'Itàlia.

La delegació italiana ha rebut instruccions concretes de Roma i sembla que aquestes instruccions són en el sentit de mantenir fermes totes les peticions italianes.

El Comitè dels Cinc, acceptat

Ginebra (urgent), 6. — S'ha constituït oficialment el Comitè dels Cinc, però hom no sabrà la seva composició fins que tingui lloc la sessió pública.

Itàlia torna a abandonar el saló de sessions

Ginebra (urgent), 6. — En l'obertura de la sessió pública, el President donà compte al Consell de la S. de N. de la constitució del Comitè dels cinc.

El President, senyor Guidauz, argumentà, invità M. Jeez, representant d'Abissínia, a prendre seient al silló que li correspon. En aquest moment el baró Aloisi, delegat italià, s'aixecà del seu silló i abandonà la sessió.

A Roma ni fan cas de Ginebra

Roma, 6. — Després dels primers debats de Ginebra, l'opinió italiana no ha experimentat cap canvi. Hi ha un desviament absolut sobre les conclusions de la Societat de Nacions, segons la qual a bord del vaixell anglès «Cecilia» han arribat en aquell port setanta avions militars.

La Penya «3» organitzà per a avui, dissabte, a les deu de la nit, una gran audició de sardanes, la qual tindrà lloc a la Plaça Berenguer el Gran (Via Laletana), a càrrec de la cobla «Popular».

Tots han negat el fet davant del jutge, però s'ha acusat als uns amb els altres. Per això han quedat detinguts tots i passaran al Tribunal de menors.

CHARLES DUMONT, PER UN NOU REPARTIMENT DE L'AFRICA

París, 6. — La revista «Agence Economique et Financière» publica un article del senador Mr. Charles Dumont en el qual tracta de la qüestió del nou repartiment de la distribució colonial.

Diu que el Pacte Kellogg prohibeix de fer servir la guerra com a instrument d'una campanya de conquesta de territoris per al proveïment de matèries primes, però que seria impossible excloure a perpetuitat la possessió colonial les nacions que estan mancades de dites primeres matèries.

Després diu que arriba una època en què, en virtut de l'article 19 d'aquell pacte, la qüestió ha d'ésser estudiada un altre cop per comprovar si l'actual distribució colonial correspon als dictats d'una veritable justícia, puix que hi ha països que tenen una enorme quantitat de colònies mentre d'altres en necessiten.

Segueix dient que totes les grans nacions han de participar a la colonització del continent negre, però cada una dins l'esfera de la seva influència.

Acaba dient que França i Anglaterra han d'interpretar generosament l'esmentat article 19 del pacte i que els altres països després d'anul·lar el Pacte Kellogg, recolliran en un bloc els anhels de tots els que no tenen territoris colonials i que, degut a aquest estat de coses, és fàcil de comprendre el problema de palpat actualitat que és debat a Ginebra.

A LA S. DE N.

(Ve de la pàg. 1)

ments fonamentals del problema, que són: la seguretat de les colònies italianes i la capacitat del Govern etiop per a garantir aquesta seguretat.

Tota proposta que tingui per base l'exploitació econòmica d'Etiopia, dividida entre Itàlia, França i Anglaterra, correrà el risc de topar amb les mateixes objeccions.

Els italians cada vegada més intransigents

Ginebra, 6. — La sessió del Consell ha estat convocada per a les cinc d'aquesta tarda, però no es té la seguretat que es pugui celebrar, puix que, amb anterioritat, es realitzen gestions per tal d'aplanar aspreses.

Els delegats d'Espanya, Anglaterra, Polònia i Rússia s'han reunit al despatx del secretari general de la Societat i han estat conferenciant en relació amb el nomenament de la Delegació encarregada de cercar una solució al conflicte. La delegació italiana ha estat absent d'aquestes converses. Itàlia aprovaria aquestes gestions si la Comissió tripartita (França, Polònia i Espanya) foresse designada delegació. Laval ha contestat que no seria membre d'ella França si Eden no està conforme amb ella. Els italians s'oposen a això energicament.

A primeres hores de la tarda les converses quedaren interrompudes i no s'havia arribat a cap acord.

Les grans potències continuen les negociacions directes per tal d'arribar a una solució en la qüestió principal.

S'afirma que els delegats francesos i anglesos han proposat la internacionalització política d'Abissínia. Es formaria un exercit de vigilància format per les tres quartes parts d'italians i l'altra quarta part per francesos i anglesos i probablement forces de potències neutrals.

Els italians també han rebutjat aquesta proposició, puix que entenen que és a les armes italianes a les que correspon controlar el desarmament d'Abissínia, la qual cosa significaria l'ocupació completa del territori per part d'Itàlia.

La delegació italiana ha rebut instruccions concretes de Roma i sembla que aquestes instruccions són en el sentit de mantenir fermes totes les peticions italianes.

El Comitè dels Cinc, acceptat

Ginebra (urgent), 6. — S'ha constituït oficialment el Comitè dels Cinc, però hom no sabrà la seva composició fins que tingui lloc la sessió pública.

Itàlia torna a abandonar el saló de sessions

Ginebra (urgent), 6. — En l'obertura de la sessió pública, el President donà compte al Consell de la S. de N. de la constitució del Comitè dels cinc.

El President, senyor Guidauz, argumentà, invità M. Jeez, representant d'Abissínia, a prendre seient al silló que li correspon. En aquest moment el baró Aloisi, delegat italià, s'aixecà del seu silló i abandonà la sessió.

A Roma ni fan cas de Ginebra

Roma, 6. — Després dels primers debats de Ginebra, l'opinió italiana no ha experimentat cap canvi. Hi ha un desviament absolut sobre les conclusions de la Societat de Nacions, segons la qual a bord del vaixell anglès «Cecilia» han arribat en aquell port setanta avions militars.

La Penya «3» organitzà per a avui, dissabte, a les deu de la nit, una gran audició de sardanes, la qual tindrà lloc a la Plaça Berenguer el Gran (Via Laletana), a càrrec de la cobla «Popular».

Tots han negat el fet davant del jutge, però s'ha acusat als uns amb els altres. Per això han quedat detinguts tots i passaran al Tribunal de menors.

juntja inexactament l'abast del problema i de l'estat d'ànim dels pobles i dels Govers. El senyor Mussolini sembla creure encara que Anglaterra cultiva el «bluff» i que França i els altres països no seguiran de cap de les maneres el seu exemple. Malgrat això, cada vegada s'acumulen més les proves que el silenci britànic en la primera fase del conflicte no té significat cap manera que no obri en cap cas de manera efectiva, que França seguirà l'exemple d'Anglaterra si és necessari, i que les petites potències europees condemnem l'actitud d'Itàlia. S'anuncia que les potències que integren la Petite Entesa han decidit participar en mesures de sancions de qualsevol classe que fossin proposades per la Gran Bretanya i per França i la intervenció del delegat espanyol és una mostra de l'estat d'ànim dels altres països.

Després diu que arriba una època en què, en virtut de l'article 19 d'aquell pacte, la qüestió ha d'ésser estudiada un altre cop per comprovar si l'actual distribució colonial correspon als dictats d'una veritable justícia, puix que hi ha països que tenen una enorme quantitat de colònies mentre d'altres en necessiten.

Segueix dient que totes les grans nacions han de participar a la colonització del continent negre, però cada una dins l'esfera de la seva influència.

Acaba dient que França i Anglaterra han d'interpretar generosament l'esmentat article 19 del pacte i que els altres països després d'anul·lar el Pacte Kellogg, recolliran en un bloc els anhels de tots els que no tenen territoris colonials i que, degut a aquest estat de coses, és fàcil de comprendre el problema de palpat actualitat que és debat a Ginebra.

Després diu que arriba una època en què, en virtut de l'article 19 d'aquell pacte, la qüestió ha d'ésser estudiada un altre cop per comprovar si l'actual distribució colonial correspon als dictats d'una veritable justícia, puix que hi ha països que tenen una enorme quantitat de colònies mentre d'altres en necessiten.

Segueix dient que totes les grans nacions han de participar a la colonització del continent negre, però cada una dins l'esfera de la seva influència.

Acaba dient que França i Anglaterra han d'interpretar generosament l'esmentat article 19 del pacte i que els altres països després d'anul·lar el Pacte Kellogg, recolliran en un bloc els anhels de tots els que no tenen territoris colonials i que, degut a aquest estat de coses, és fàcil de comprendre el problema de palpat actualitat que és debat a Ginebra.

Acaba dient que França i Anglaterra han d'interpretar generosament l'esmentat article 19 del pacte i que els altres països després d'anul·lar el Pacte Kellogg, recolliran en un bloc els anhels de tots els que no tenen territoris colonials i que, degut a aquest estat de coses, és fàcil de comprendre el problema de palpat actualitat que és debat a Ginebra.

Acaba dient que França i Anglaterra han d'interpretar generosament l'esmentat article 19 del pacte i que els altres països després d'anul·lar el Pacte Kellogg, recolliran en un bloc els anhels de tots els que no tenen territoris colonials i que, degut a aquest estat de coses, és fàcil de comprendre el problema de palpat actualitat que és debat a Ginebra.

Acaba dient que França i Anglaterra han d'interpretar generosament l'esmentat article 19 del pacte i que els altres països després d'anul·lar el Pacte Kellogg, recolliran en un bloc els anhels de tots els que no tenen territoris colonials i que, degut a aquest estat de coses, és fàcil de comprendre el problema de palpat actualitat que és debat a Ginebra.

Acaba dient que França i Anglaterra han d'interpretar generosament l'esmentat article 19 del pacte i que els altres països després d'anul·lar el Pacte Kellogg, recolliran en un bloc els anhels de tots els que no tenen territoris colonials i que, degut a aquest estat de coses, és fàcil de comprendre el problema de palpat actualitat que és debat a Ginebra.

Acaba dient que França i Anglaterra han d'interpretar generosament l'esmentat article 19 del pacte i que els altres països després d'anul·lar el Pacte Kellogg, recolliran en un bloc els anhels de tots els que no tenen territoris colonials i que, degut a aquest estat de coses, és fàcil de comprendre el problema de palpat actualitat que és debat a Ginebra.

Acaba dient que França i Anglaterra han d'interpretar generosament l'esmentat article 19 del pacte i que els altres països després d'anul·lar el Pacte Kellogg, recolliran en un bloc els anhels de tots els que no tenen territoris colonials i que, degut a aquest estat de coses, és fàcil de comprendre el problema de palpat actualitat que és debat a Ginebra.

Acaba dient que França i Anglaterra han d'interpretar generosament l'esmentat article 19 del pacte i que els altres països després d'anul·lar el Pacte Kellogg, recolliran en un bloc els anhels de tots els que no tenen territoris colonials i que, degut a aquest estat de coses, és fàcil de comprendre el problema de palpat actualitat que és debat a Ginebra.

Acaba dient que França i Anglaterra han d'interpretar generosament l'esmentat article 19 del pacte i que els altres països després d'anul·lar el Pacte Kellogg, recolliran en un bloc els anhels de tots

DAVANT LA PROXIMA OBERTURA DE LES CORTS

Les esquerres preparen les seves posicions polítiques

Interessant editorial de "Heraldo de Madrid"

La primera reunió dels socialistes per a estudiar l'actitud de les oposicions, tindrà lloc el dia 15

Es va cap a la normalitat constitucional?

Madrid, 6. — «Heraldo de Madrid» publica la següent informació política: «Ja està senyalada la fecha para la reapertura de las sesiones de Cortes. Estamos en vísperas, pues, de actividades políticas, y más propiamente dicho, de actividades parlamentarias. No están, al parecer, integradamente de acuerdo en cuanto al plan parlamentario a desarrollar en la nueva etapa todos los miembros del Gobierno. Mientras hay quien se limita a pensar en la aprobación de una nueva Ley electoral, y en la formación de la Ley económica para el futuro ejercicio, otros, concretamente los de la Ceda, piensan en un programa lato y complejo, que precisaría para realizarse la atención de unas Cortes diligentes, durante muchos meses. En cuanto a los agrarios y liberal-demócratas, no son de esperar actitudes heroicas; más bien es de suponer que seguirán sacrificándose con la Ceda para evitar facilidades a la disolución de Cortes. Han surgido determinadas circunstancias que pudieran ocasionar acontecimientos, pero no creemos que estos sucesos sean inminentes, pues quien pudiera producirlos, ha pensado por sí y por otros la conveniencia de aplazarlos hasta que se apruebe la nueva Ley electoral. Las circunstancias a que nos referimos tienen su origen en el último discurso de jefes populista agrario, quien, por cierto, después del Consejo de ayer en Palacio, ha creído prudente rectificar lo que dijo en Santiago. Y no terminó la intensidad política de la jornada, sino que continúa por la tarde, plasmando en el problema de los gobernadores, de el problema de los gobernadores, de ir proveando las vacantes que se fueran produciendo, de manera proporcionada, por elementos de los grupos que participan en el Gobierno, y que ha tropezado con la dificultad de existir en la actualidad catorce vacantes. Si no se resolviera, podría ser una gran dificultad. Se trata de la tercera parte del cupo de gobernadores civiles, y los nombramientos darían ya unos datos para calcular el predominio ejecutivo de la Ceda sobre los radicales en las provincias españolas.

LA DELEGACIO MILITAR SOVIETICA FA ELOGIS DE LES FORTIFICACIONS FRANCESSES

Moscou, 6. — La Delegació Soviética militar a França visita, abans de començar les grans maniobres, la zona fortificada de l'Est. «L'Exèrcit», publica un interviu amb el cap de la delegació soviética, Svedin, el qual ha afirmat que la defensa del Rin, especialment entre el riu i els Vosgos del Nord està perfectament organitzada i és molt sòlida.

«Fuguerem observar», digué el general rus — que els més terribles mitjans de guerra trobaran allà un emplaçament i no només per a la defensa del terreny, sinó també en el cas d'una maniobra ofensiva com a base de contratacs.

Afegí que el valor del sistema de les fortificacions franceses augmenta amb relació amb el sistema de carreteres que permeten els moviments de tropes a la zona de les fortificacions.

Espanya i Portugal al Congrés nazi

Colònia, 6. — Ha arribat en aquesta capital un grup de persones espanyoles i portugueses, les quals, invitades pel Govern del Reich, visiten l'actualitat alemanya. Després de visitar Düsseldorf, Hamburg i Berlín, aquestes persones assistiran al Congrés nacional del partit, que se celebrará a Nuremberg, on seran hostes del Führer.

Les autoritats lituanes i Memel

Memel, 6. — El burgmestre de Memel, Dr. Brindlinger, que figura com a candidat a les eleccions que tindran lloc el dia 29 de l'actual, ha estat eliminat de les llistes per les autoritats lituanes, per ésser considerat com a estranger.

Com es recorda, les mateixes autoritats eliminaren anteriorment el Dr. Schreiber, que figurava també a la candidatura.

La decisió adoptada amb el doctor Brindlinger, el mateix que amb el Dr. Schreiber, ha estat acollida amb disgust, ja que el primer obtingué la ciutadania de Memel el 1922. El 1931 fou nomenat burgmestre de la ciutat i deposit després per les autoritats de Kovno, però els lituanos fallaren el cas a favor del doctor Brindlinger.

La copa del rei d'Anglaterra per l'aviació

Londres, 6. — Avui han tingut lloc les curses aèries de qualificació per a la Copa del Rei. A darrera hora l'aviador Campbell Blake, guanyador del vol Anglaterra-Austràlia, ha anunciat la seva retirada de la prova. L'aparell més ràpid dels presents ha estat el «New Gull», del duo de Kent, pilotat pel capità E. Percival, que pot desenvolupar 196 milles per hora.

L'aeroplà que s'ha classificat en primer lloc en les proves d'avui és el «Hawk», pilotat per Mr. Mile, que ha cobert la cursa a una velocitat mitjana de 163,75 milles per hora, seguit del «New Gull», del duo de Kent, amb el pilotatge de 163 milles.

Han participat dues avions en la cursa d'avui, una d'elles Miss Low sobre «Hawk 6», que s'ha classificat en vuitè lloc; però després ha estat desqualificada per una falla tècnica. L'aviador Henshaw, que corria daunt «Hawk», es va veure obligat a avaria, a fer un aterratge forçat i caigué al mar, on fou recollit per un vaixell.

Després s'efectuaren les proves finals sobre un circuit de 516 milles amb viratges, que han de cobrir set vegades.

EL PRESIDENT DEL GOVERN IUGOSLAV SATISFET DEL VIATGE A PARÍS

Belgrad, 6. — Procedent de París, ha arribat avui a Belgrad el cap del Govern iugoslau, Stoyanovich, el qual rebé els periodistes i els declarà que ha tornat molt satisfet del resultat de les seves converses amb el senyor Laval i que ha comprovat la coincidència de punts de vista d'ambdós sobre alguns importants problemes.

Stoyanovich ha manifestat que els resultats de les seves conferències amb el senyor Laval permeten Iugoslàvia de mirar el futur desenvolupament internacional amb tot optimisme.

SIAM COMPRE VAIXELLS DE GUERRA A ITALIA

Roma, 6. — El ministre de l'Interior de Siam, acompanyat d'altres personalitats, ha vingut a Itàlia a inspeccionar la construcció d'onze torpediners i dos portanavies que es construïen per encàrrec del Govern de Bangkok.

El ministre siamès anirà a L'austràlia, on visitarà el rei, el qual cursa els seus estudis a Suïssa i que aviat complirà dotze anys.

Un projecte del ministre de Governació per a prohibir l'existència de "joventuts" de caràcter polític

Madrid, 6. — En el Consell d'aquest matí es tractà en primer terme de la qüestió internacional; el ministre d'Estat donà compte dels acords prestats a la Societat de Nacions, puix que Espanya figura en la ponència per a la resolució del problema italo-etiòpic.

El ministre d'Agricultura plantejà el problema dels blat pignorats, i proposà que els propietaris pignorats, que es mantenen en un préstec de farina. Aquesta resolució ofereix algunes dificultats pel difícil que és establir el servei de control, però, per descomptat, el ministre té el projecte decidit de resoldre el problema definitivament, sense que el blat sofregi el menor danys.

Es tractà del problema de l'atur en la qüestió ferroviària, i s'abordà en tota la seva amplitud, no sols en el que fa als ferrocarrils, sinó a carretes i a 700 peticons per a proveïments d'aliments.

A continuació els ministres es referiren als tractats comercials. La ruptura amb França i la suspensió de les negociacions amb Anglaterra aconseguien que es marxava normes que servien, d'ara endavant, per a resoldre aquests tractats sense arribar a l'extrem a què s'ha arribat amb França i Anglaterra. Els encàrrecs de tractar aquestes normes són els ministres d'Indústria i Estat.

El ministre de la Governació parlà de la insuficiència d'inspecció a les escoles, puix que en elles encara s'inculquen als nens doctrines contràries a l'Estat, la qual cosa aquest no pot consentir. En referència a l'associació de menors, i feu remarcar que la llei vigent resulta vella, ja que l'home no gaudeix de la plenitud del seu estat civil fins als 23 anys, i el dret d'associació, que és un dret polític, per tant, no pot consentir-se fins que arribi a aquesta edat. El ministre té un projecte per a prohibir l'existència de joventuts de caràcter polític.

No es resolgué res respecte a les escoles de València.

Interessant ampliació del Consell

Madrid, 6. — Després d'exposar la situació de la política internacional a Ginebra, el senyor Rocha parlà d'altres temes de política exterior. Es parlà extensament de política comercial. Les nostres exportacions cada vegada són més escasses i la importació creix. Aquesta situació, segons el senyor Rocha, és una política de política exterior, que passa ja dels límits de l'actuació comercial; unes vegades té com a instrument Andorra, altres la zona del Protectorat al Marroc, i en alguns més el mateix Tanger, on augmenta excessivament la seva hegemonia. Es cercaren algunes fórmules que puguin posar remei a aquesta situació i que fins i tot puguin normalitzar les relacions comercials de l'estudi parcial de les quals es deriven tots aquests incidents.

El problema del blat consumí bona part del Consell. Continuen venint a Ginebra, el senyor Rocha parlà de la possibilitat d'acceptar que la garantia de préstec no és factible en blat, sinó també en farina.

Amb motiu de la discussió del tema, el senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

El senyor Velasco plantejà la qüestió de caràcter polític. Es lamentà de determinades campanyes que entrebanquen la seva tasca i que han crebrant la confiança que creu necessària per al desenvolupament del país.

Es treballa per a la reconstitució del bloc dretista de les darreres eleccions

(Crònica del nostre redactor a Madrid Alard Prats)

Madrid, 6. — Fou el senyor Lucía que amb el seu criteri polític valent i realista, quan els dretes es lluitaven a l'embarcació d'un triomf electoral del novembre del 1933, va publicar en el seu òrgan oficial, «Diario de Valencia», un article en el qual, després d'examinar les circumstàncies que havien produït el resultat de les eleccions, va projectar: «El dia que es formi un front popular d'esquerres, unit i disciplinat, s'haurà acabat per a molt temps la influència dretista a Espanya».

Aquella preocupació de l'actual ministre de Comunicacions ha reobert en aquests dies una particular importància entre les preocupacions actuals de la Ceda. Els actes celebrats per les esquerres, i d'una manera especial el que va tenir lloc a la plaça de Braus de València, organitzat recentment per l'Aliança anticomunista, han sembrat alarma en els dretes més preeminentes entre els dretes de les masses cedistes. Una tranquil·litat de superfície en els medis polítics és simulada amb bastant perfecció. No obstant, les figures destacades de la dreta es mouen incansablement en la qüestió de la reconstitució del bloc dretista.

Un informador preguntat al senyor Rocha quin impressió tenia de la Conferència de Ginebra, i contestà que és optimista i que Espanya, per sort, realitza un paper brillant. I admet que està invitada a figurar en el comitè de ponents amb el beneplacit i l'aquiescència de totes les nacions interessades en el plet.

I ara —afegí— una rectificació en nom del President del Consell: En «El Sol» i en altres periòdics es recullen unes manifestacions del President del Consell fetes a un periodista estranger sobre el conflicte italo-etiòpic. Vull fer constar que aquestes declaracions, sobretot en l'últim paràgraf, no recullen exactament el pensament i criteri del senyor Lerroux.

El Consell de guerra d'ahir JERONIMO CASADO CONDEMNAT A DUES PENES DE 25 ANYS DE PRESO

Madrid, 6. — A la Presó Model, davant el Tribunal d'Urgència, començà aquest matí la vista de la causa instruída amb motiu de l'atemptat que costà la vida a dos vigilants dels Cos de Presons.

La vista començà a les quatre d'onze. Formaren el Tribunal com a president el senyor Modest Domínguez i els magistrats senyors Josep Eguiluz i Josep Arias Vela.

Resultaren morts, a conseqüència de l'atemptat, els vigilants de Presons senyors Francesc Tenenicio i Josep Alvarez, i ferit el senyor Juli Barcia.

Estan processats per aquesta causa Mateu Carmelo Iglesias i Jeronimo Casado Botija, i estan en rebella Manuel Fernandez Cortina, Félix Barriga i Manuel Jiménez.

Actuen de defensors el senyor Benet Pavon, que defensa el Carmelo, i el senyor Eduardo Ortega i Gasel, que defensa Jeronimo Casado. Actua de fiscal el senyor Ibañez.

El fiscal qualifica els fets com a triple assassinat, i aprofita dos assassinats consumats i un altre de frustrat. Demana la pena de 25 anys 9 mesos i 11 dies, per a cada delicte consumat, i 14 anys 8 mesos i un dia per a cada delicte frustrat.

Acabats els informes de les defenses, el President pregunta als processats si tenen quelcom per allegar.

Carmel Iglesias diu que creu necessari rectificar un error hagut en la declaració d'un dels testimonis, puix que no estigué en una cel·la de castig.

A tres quarts de sis s'acabà la vista i el Tribunal es retirà a deliberar.

Les sentències imposades són: Jeronimo Casado, a 25 anys de presó per cada un dels assassinats; 14 anys per un altre assassinat frustrat; 10.000 pessetes d'indemnització a la família de les víctimes i 2.000 pessetes a un transeünt ferit. L'altre processat és absolt.

Manera cinematogràfica de capturar els autors d'un rapte

Màlaga, 6. — A la barriada del Palo ha estat rapada una nena de dos anys anomenada Luisa Gallardo Romero, filla del matrimoni Joan i Consol.

Sembla ésser que dos individus s'apoderaren de la nena, que estava sola davant la porta de casa seva.

Una senyora que viu en una masoveria propera pujà a les habitacions altes i amb uns prismàtics recorregué els voltants. Quina no fóra la seva sorpresa en descobrir dos individus que portaven per la Serra de Sant Antoni. La senyora comunicà el descobriment a un repartidor de llet de cabra, i aquest perseguí els desconeguts els quals abandonaren a la nena.

La nova subscripció del Deute

Madrid, 6. — Aquest matí s'ha celebrat al Banc d'Espanya la subscripció del nou Deute emès en substitució de l'amortitzable de Villaverde, en la proporció de quaranta-sis milions que importà el reemborsament.

Res no els pogué avençar quant a la xifra total del subscrit, ja que encara s'està rebent el recompte de les peticions rebudes, però calculava el ministre que la subscripció podria cobrir de tres a quatre vegades.

Noticiari breu de la Península

REDUCCIO DE JORNALS

Teruel, 6. — El governador ha manifestat que els obrers de les mines de sofre del poble de Libros han acceptat, en principi, les bases que amb la reducció de jornals ha formulat el representant de l'empresa. Aquesta, en vista d'això, ha retirat del Govern civil la comunicació de tancament de dites mines.

IV CENTENARI DE BUE-NOS AIRES

Madrid, 6. — Signat pel President de la República Argentina i pel ministre de l'Interior, ha estat publicat un decret relatiu a la celebració oficial del IV Centenari de la primera fundació de Buenos Aires.

CONGRES INTERNACIONAL

Madrid, 6. — A l'Auditori, s'ha celebrat la inauguració del VI Congrés Internacional d'Entomologia; va presidir el President de la República i prengueren seient a la presidència el ministre d'Instrucció Pública, el senyor Bolívar i representants estrangers.

ARRIBA EL TRANSATLANTIC SINISTRAT

Vigo, 6. — Entrà al port el transatlàntic «Dorica», que a l'altura d'Oporto topà amb el vaixell francès «Formigny». El «Dorica» porta a la part de proa, a estribor, dos forats grans, un sota la línia de flotació, i l'altre a la part alta, prop del pont de comandament. El forat de la part alta té prop de quatre metres d'amplada i és a l'alçada de la part de l'obra morta de coberta ha estat destruïda.

DOS EXTREMISTES DETINGUTS

Saragossa, 6. — El governador civil ha donat compte que la guàrdia civil del lloc de Egea, de los Caballeros, havia detingut dos coneguts i perillous extremistes anomenats Emeteri Sal Diamón i Jacint Azcona Armendari.

DUES PENES DE MORT CONFIRMADA

Madrid, 6. — La Sala de Vacances del Tribunal Suprem, davant la qual es va veure el recurs, ha dictat veient la confirmació de la sentència de mort imposada pel Tribunal de Granada, que condemna Manuel Carreras Aneas i Manuel Vasco Vargas com a autors de la mort d'un carterer prop d'aquella capital.

OBRA SUSPESA

Madrid, 6. — Per causes alienes a la voluntat de l'empresa, ha estat suspesa l'estrena de l'obra «Sin novedad en el frente» que s'havia anunciat per a aquesta nit.

El problema blader

Màlaga, 6. — Al local de la Federació provincial d'entitats agropecuàries s'ha celebrat una assemblea extraordinària per a estudiar i aprovar les conclusions a elevar al Govern. Entre altres acords, preses per unanimitat, cal esmentar:

En cas que un blat pignorat es trobi perjudicat, que sigui l'Estat qui s'encarregui de vendre'l al fabricant per a la seva immediata molinació, en raó que aquests perjudicats s'han produït per no haver-se efectuat la retirada al seu degut temps.

Que fins que no es creï el projecte de canvi de Blader, s'augmenti en cent milions de pessetes el numerari disponible pel Blader Agrícola per a préstecs amb garantia de blats, operacions que sols hauran d'ésser realitzades per mitjà dels Sindicats Agrícoles, amb intervenció de l'Estat, fins a quantitat del 75 per cent del valor del blat.

Que es suprimís la percepció del canon d'una pesseta per quintar en totes aquelles operacions que no siguin de caràcter d'urgència, i que, en això en raó que els concrets i particulars no ocasionen al propi Estat despeses de cap mena.

Ultima hora

OVIEDO DE LA MOTA I PAPAELLO, DETINGUTS

París, 6. — Per instruccions rebudes de la policia espanyola, els agents de la Sureté han procedit a la detenció de Oviedo de la Mota i Papaello, presumptes complicats en el robatori de la Catedral de Pamplona.

«LA GUERRA ESCLATARA TAN AVIAT COM ACABIN LES PLUGES», DIU UN PERIODISTA FRANCES

París, 6. — El corresponent a París d'un periòdic estranger comunica al seu diari que ha molts pessimisme en alguns sectors diplomàtics europeus, en els quals es tem que la guerra esclatarà tan aviat com acabin les pluges a Etiòpia. D'aquí s'expliça la resistència del Duce contra la invocació de l'article 15.

Roma —següeix dient— necessita ocupar les seves tropes a Abissínia i necessita també la victòria per al prestigi de la nació. Obtingut el primer èxit de les armes italianes, el conflicte entraria en una fase de paralització, i el qual Itàlia imposaria condicions sobre una part d'Etiòpia.

Per altra part s'afirma que l'actitud de França a favor d'Anglaterra s'ha accentuat avui en forma marcadíssima i a això es deu el baró d'Aloisi acceptés finalment la constitució del Comitè dels Cinc.

Republicans! Llegiu LA HUMANITAT

PER ALS AMCIS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Suma anterior	128.667'60	Elies Bosch	0'25
Un grup ferm de republi- cans d'Esquerra de Catalu- nya	18'50	M. V. B.	0'25
Personal de l'Administració de LA HUMANITAT	35'50	C. G. S.	0'50
Juventut d'Esquerra Repu- blicana de SARREAL	20'00	Tomàs Solsona	0'25
Pills d'En Capell	0'50	Emili Moreno	0'25
Dues amigues: Conxita i Llaura	1'00	Joan Bargalló	0'25
Una admiradora de Com- panys i Consellers	1'00	E. Herran	0'25
Una admiradora de Pérez Farrás	0'50	Joan Amat	0'25
P. A.	0'50	Josep Vilaseca	0'25
Ramon Moreno	0'50	V. G.	0'25
S. Triadó Prat	0'50	Pere Muns	0'25
Eugeni Guitart (setembre)	0'50	Minerves:	
Uns amics d'Esquerra	1'00	M. Barea	0'50
Una esquerrana de naixement	1'00	A. Beaumont	0'50
Antoni Felu Codina	0'50	J. Madrid	0'50
Antoni Campmany (sete- manal)	2'00	X. Relligament	0'50
Família Solà	2'00	J. Sanges	1'00
I. G. L.	2'00	J. Planas	0'25
Francesc Llaç	2'00	J. Cortés	0'25
Un grup de funcionaris del Departament de Cul- tura de la Generalitat	51'00	E. Ràfols	1'00
Ll. P.	10'00	A. Jover	0'50
M. A.	10'00	A. Major	0'50
Carolina Puentes	2'00		
El grup Femina i Volun- tat, d'amics empleats de la Barceloneta d'Electri- citat (setmana 12)	5'50	El grup d'amics de cada setmana:	
Otto i Fritz	0'50	R. Sanges	1'00
Grup de Vulcanistes (sete- mana vegada)	12'00	X. Salvador	1'00
E. P.	1'00	Vicenc J.	1'00
Elis divuit obrers i vint-i- tres més (setmana 32)	27'75	Vendrell	1'00
Enric Lacom	5'00	Massana	1'00
F. T.	5'00	L. Borrás	1'00
Dolores Serret de Corbera	0'50	A. Artan	1'00
Carme Corbera de Millan	0'50	L. Pumadó	1'00
Pere Dalmau i família	3'00	Madurell	1'00
Miquel Garroset	2'00	J. Salu	1'00
Cinc d'Esquerra (3a vega- da)	2'50	Calatayud	1'00
Francesc Vilamodet	10'00	Miralles	1'00
Jacint Casas, deure men- sual	5'00	Pix	1'00
Consol Marín	5'00	Queralt	1'00
Carme Pla	5'00	R. R.	1'00
Antònia Giralt	1'00	Re	1'00
Uns esquerrans	5'00	Tejero	1'00
Francesc Muñoz	1'00	Planas	1'00
Elis mateixos de cada set- mana	8'00		
A. S. A. E. (2a vegada)	7'50	CATORZE DE BONA FE (quinta setmana):	
Josep Terricabris	1'00	Joan B. Ripoll	0'50
Josep Terricabris	1'00	Josep Lagostera	0'50
Jaume Pruna	1'00	Daniel Casals	0'50
Família Pruna	4'00	Antoni Giralt	0'50
Un grup d'esquerrans de MONTESERRAT en com- memoració de la seva se- gregació (8a setmana)	50'00	Josep Giralt	0'50
Grup de treballadors d'una impremta i Llibreria (vegada 29):		Manuel Richart	0'50
Calixes:		Manuel Pons	0'50
Josep Nicolau	1'75	Màxim Igal	0'50
Josep Girona	0'25	Josep Iragoyen	0'50
Manuel Borrell	1'00	Noi de Pontons	0'50
Miquel Vidal	0'25	Josep Massó	0'50
Amador Garcia	0'25	Marcó Ricart	0'50
Jaume Torres	0'25	Angel Riuseny	0'50
Florència Rovira	0'25	Un de F. N. R.	0'50
Josep Viladumiu	0'50		
Jaume Catalán	0'25	ELS MATEIXOS D'AVINYÓ:	
Joan Castanyé	0'25	Joan Seguí	1'00
Alfons Marçot	0'50	Miquel Molins	1'00
Per Macià	0'25	Varela	1'00
R. Canyisa	0'25	Agustí Garcia	1'00
A. Ferrer	0'50	Ramon Bevià	1'00
F. Barranquero	0'50	Pau Bové	1'00
Magi Ros	1'00	Jacint Riera	1'00
Josep Canete	1'00	A. Pujol	1'00
Joan Gil	0'50	Francesc Marca	1'00
Joaquim Canyisa	0'25	24 iguals	3'00
Emili Centelles	0'25	Francesc Figuerola	2'00
Manuel Gutiérrez	0'50	Armenteras	2'00
		Padros de l'Uruguay	1'00
		F. Capella	1'00
		Josep Solé	1'00
		Rosend Forch	1'00

DEMA...

L'homenatge a la memòria de Rafael Campalans

Un acord del Comitè d'enllaç de les E. C.

El Comitè d'Enllaç de les esquerres catalanes, en la darrera reunió,

RAFAEL CAMPALANS

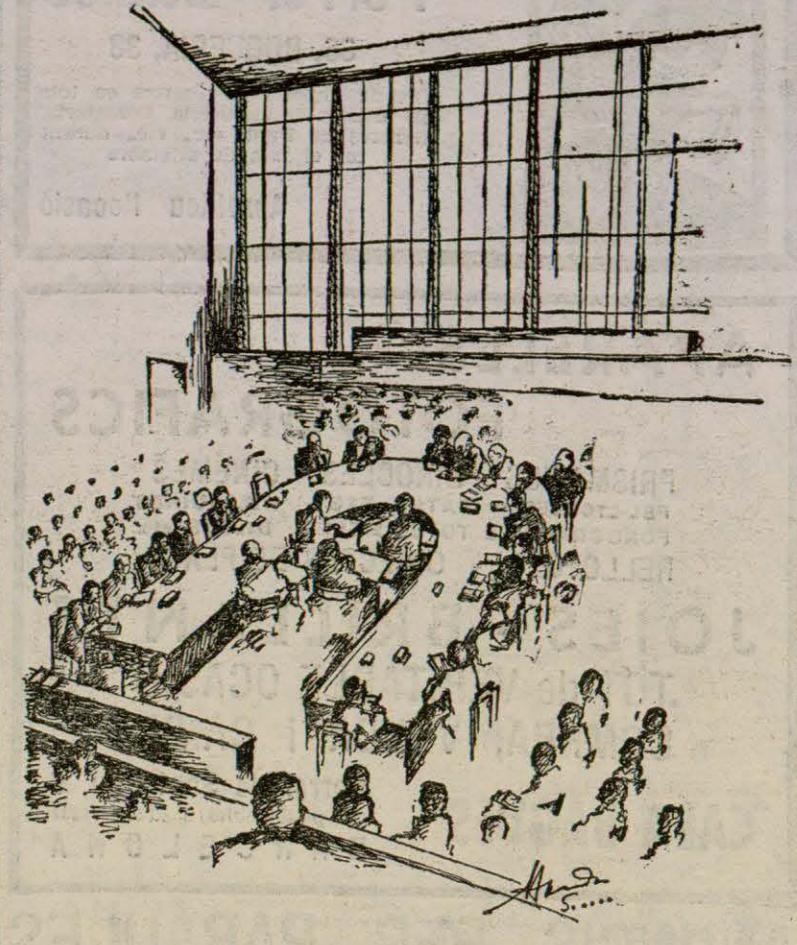
acordà adherir-se a l'homenatge a Rafael Campalans que tindrà lloc el vinent diumenge, dia 8, a Torredembarra.

Així mateix s'acordà delegar, en representació de l'esmentat Comitè, el diputat senyor Josep Terradellas.

Augmenten cada dia el nombre d'adhesions a l'acte de diumenge vinent a Torredembarra a la memòria de Rafael Campalans. D'entre les últimes rebudes destaquen la que ha enviat el senyor Lluís Campalans des del lloc on es troba.

A l'entitat organitzadora, Ateneu Politecnicum (Alt de Sant Pere 27, principal) continuà tot avui, fins a la nit, el despatx de bitllets per al tren especial.

AL LLARG DELS DEBATS DE GINEBRA...

Un interessant apunt de la primera sessió del Consell de la Lliga de les Nacions a Ginebra. Observi's, a la cama esquerra de la taula del Consell, la cadira buida del delegat alemany. Al costat, més cap a la Presidència, el baró Aloisi, delegat italià. El representant de Mussolini, en la sessió del dia següent, havia d'abandonar també el seu lloc en fer ús de la paraula el delegat etíop, que se'n va al primer rang a la dreta, en el sector interior de la taula del Consell

(Tramés pel nostre corresponsal especial a la S. de N.)

GOVERN GENERAL

NO HA ESTAT FACILITADA, ENCARA, CAP REFERENCIA DEL CONSELL DEL DIMARTS --- LA FESTA MAJOR RADICAL PREN FORMA

El senyor Pic està malalt

El Governador general interí, no comparegué ahir pel seu despatx de la Generalitat. El seu secretari polític manifestà als periodistes que el senyor Pic feia llit per prescripció facultativa, però que avui, possiblement, podrà reintegrar-se a les seves tasques.

Malgrat que aquest és un motiu circumstancial, remarquem que per uns o per altres, no s'ha donat encara cap referència de la reunió del Consell celebrada el passat dimarts, i fins suposant que es parli gairebé exclusivament de la festa major radical, és lògic que tots sapiguem els projectes dels gestors de la Generalitat.

El cas no és nou, car en el Consell anterior va passar el mateix. Cada dia, des del dimarts, hem dit que "demà" el senyor Pic parlarà amb els periodistes, i aquesta vegada repetirem que tal vegada avui el Governador interí, al qual desitgem que es posi bo, s'explicarà davant els reporters.

Activitat i cerimonial a la Generalitat

Des de fa tres o quatre dies els visitants i turistes que passen pel palau de la Generalitat no poden per menys que preguntar-se què deu succeir al primer centre oficial de Catalunya. S'observa un anar i vetar d'obres i ordenances que traguin quadres, plantes de flors, ornamentals, entarimats d'orquestra, tallers on es lleixen "Hotel Ritz", i la més variada quantitat d'utells de fer "juerga". Els que menys entenen aquest tragi són els estrangers que venien amb la il·lusió de retratar els millors records i símptomes de revolució i estat de guerra. Els ordenances es veuen precisats molt sovint a explicar que s'estan fent els preparatius per uns festes que tindran lloc els dies 8, 9 i 10. Els visitants i estrangers interrogats no veuen prou clar que un estat de guerra pugui ésser, quan hom vol, tergiversat d'aquesta manera...

Més detalls de la festa...

A la secretaria de la presidència fou facilitat ahir als periodistes el programa oficial de "El Dia de Lerroux en Catalunya", que ha editat la comissió organitzadora.

DE L'ATEMPTAT DEL CARRER MAGALLANES DE MADRID

Pere Aguero Conarro, el qual ha estat condemnat a mort per l'atemptat del carrer Magallanes, parla amb el seu advocat en un descans de la vista de la causa

(Express-Foto.)

antena

Avui, perquè no sigui dit, estem d'acord amb La Veu. Aquesta coincidència, és clar, no té per base una qüestió política. El diari dels artistes amics parla de l'ortografia dels diaris castellans de Barcelona i diu que quan han de referir-se a coses catalanes fan anar en dotna les h finals, les y i les n.

Allegreir: «...Hom l'escriu — la premsa castellana — en un estil de l'Acadèmia de Tal com Raja...» Nosaltres ja fa dies que estem preocupats pels pobres lectors d'aquests diaris que arrececats en un recó de Catalunya han de tenir una infinitat de conflictes, culpa del radicalisme idiomàtic d'alguns d'aquells periodistes. Hem parlat amb uns quants amics de la solució que nosaltres tenim i no l'han trobada desencertada. Hi ha molts com s'illa, cuchara, niño, etc., que tot Catalunya en té sentit. Ver de fer el més mínim esforç. En aquest cas no hi ha conflicte, poden continuar produint-se. Però caldria substituir molts altres mots massa reverbos, que només usen Góngora i ara, alguns redactors de El Sol i El Sol. La substitució podria ésser cosa afaci: agafar el mot, en castellà i en català, posar-lo en una olla, ben cuit i deixar refredar la cosa. El resultat ens donaria un mot que sempre fora més entenedor que no pas com ara usen alguns periodistes en català.

«Que n'estalviem de suors, per aquestes muntanyes!» Avui ens hem acabat de convèncer de la gran veritat que s'amaga en un meigs l'ho pensés saltar la llebre de La Sol (que també usa un idioma que Déu n'hi doret) ha publicat una nota portuària escrita des d'Alacant. D'ella reproduïm: «Durante varios años — els obrers del port de Barcelona — han estat turmentats amb la seva lluita per aconseguir un treball decent, amb la seva lluita per aconseguir un treball decent, amb la seva lluita per aconseguir un treball decent...»

«Com ho el lerrouxisme!» «No coneixem amb nosaltres els lectors que aquesta frase és una perla que acanta».

Diu el cronista oficial (Costa i Déu) dels artistes amics: «...En aquesta nota — es refereix a La Publicitat — potser hi ha única-ment una cosa certa, i és que el senyor Duran i Ventosa s'ha fet arribar el passaport. Ara bé; l'autor de la nota, podrà per-fectament que sigui, comprendre perfectament que són molts els ciutadans que es fan arribar el pas-saport, fins i tot no tenint cap projecte de viatge».

Si és així, és la mateixa de la previsió... és la mateixa de la ciència... Es troba a manca un diari in-dependents que ens digui el con-cepte de la merced de les coses ceco-radicals-Lliga de Figueres, Olot, Terrassa, Sant Adrià, Lli-da, Mataró, etc., etc.

La política valenciana — i amb al-guna cosa o altra hem d'omplir —, continuant aquella tradició d'aco-moda-se a les circumstàncies, va concedir la fa d'ella, la més alta distinció al President de la Repù-blica Francesc.

«Per què hauran servit tants esforços concordables i tant tor-cer allò que no s'hauria de poder treure, si després ho agraiem amb una distinció al President de la veïna República laica?» Desagradament i res més.

Si els nostres bons amics de El Liberal de Bilbao no van més en compte se'n faran una pedra. Ara ha anat a caure a la presó el di-rector interí, senyor Mendive.

11 de setembre. El Consell de ministres ha acordat que en la festa d'enyany únicament es per-metran la col·locació de flors i co-ronas al peu del monument a Ra-fael Casanova.

8 de setembre. A l'Ateneu Poly-technicum faciliten tota mena de detalls per a poder traslladar-se, amb facilitat, demà, diumenge, a Torredembarra, a l'acte que es ce-lebrarà a la memòria de Rafael Campalans.

El dia 15 es reunirà el Tribunal de Garanties per a tractar de la petició de sancions contra el vo-cat Víctor Pradera.

Com recordarem els nostres lec-tors aquesta petició és arran dels conceptes amb què aquest monar-que es referí a la bandera repu-blicana, aquella bandera inclús-sera.

Les esquerres, les coses al seu lloc, no saben alegrar les coses. Tot s'ho prenen a punta d'espasa i donen als seus actes un excés de tristesa. Les dretes, en canvi, es donen més al corrent i airegen més les festes. Les dretes, pro-cessos, romeries i Te Deums no tenen preu, són una foma d'ale-gria, cànctics i entusiasme.

Aquesta diferència — no la vo-lem negar — entre els actes es-querres i dretes és nota en qualsevol detall. Posem un cas: Quan les esquerres van treure profit d'un saló tan esplèndid i espaiós com el de Sant Jordi, de la Generalitat? Tristesa i més tristesa. En canvi — per què negar-ho? — les dretes l'airejaren i utilitzaren encantament. S'hi està muntant un tauler perquè uns músics hi puguin fer les afe-li-cies d'un te optimista i conle-vant.

Les esquerres tenen la dèria de la tristesa. Mai no veuen les coses del cantó alegre. Què hi farem!

EL QUINZE DE DESEMBRE ES FARAN LES PROVES DEL «LZ 129» Friedrichshafen, 6. — Ha estat fixada la data del 15 de desembre d'aquest any per a la celebració de la primera prova del gran dirigible alemany, tipus Zeppelin, «LZ 129», el qual és una capacitat major que el «Graf Zeppelin». La celebració de les proves en el dia assenyalat de-pendrà, naturalment, de les condicions atmosfèriques, les quals si no són fa-vorables seran ajornades.

Espanya i el conflicte italo-abissini

El senyor Lerroux diu que Espanya es mantindria neutral i que està al costat de la Societat de Nacions --- El conflicte seria de tipus colonial, diu el cap del Govern

Madrid, 6. — El cap del Govern, senyor Lerroux ha dit entre altres coses, a una Agència periodística internacional: «Quina és la impressió del president del Consell de ministres sobre la situació actual d'Europa?»

«Ja voreig dir en una altra ocasió, no fa molt de temps, que Europa es troba incòmoda. Hi ha en ella una inquietud, un desfici, un nerviosisme que a vegades no pot reprimir-se i s'exterioritza amb moviments de mal humor i actituds descompostes. Això és conseqüència de les lluites internes que esmercen els pobles les seves energies; del desequilibri que ha produït als Estats l'eclips de l'edificament de la política liberal i democràtica.

«Creu el senyor president que a aquesta situació acabarà amb una guerra?» «No. No puc creure-ho. Com és possible pensar en una guerra quan encara no fa vint anys que Europa patí els horrors d'una lluita cruenta?»

«Quines mesures creu el senyor president pràctiques per a evitar una guerra?» «Les que puguin portar a l'ànim dels Governos la convicció que aquesta no és l'hora dels somnis bèl·lics, sinó de les realitats nacionals que reclamen l'atenció i les preocupacions dels governants. Tots els països avui tenen plantejats els mateixos problemes: atur forçós, lluita de classes, penúria industrial i comercial, desorganització agrícola i altres igualment pernicioses de la vida dels pobles, problemes vitals que es poden resumir en un sol de caràcter econòmic. Per a arranjari-ho és precis en cada nació l'esforç dels seus nacionals. Si cada país no es dediqués a arranjari les se-»

CATASTROFE A FLORIDA

A causa de l'huracà registrat darrerament a Florida (Estats Units), han resultat 500 morts i centenars de ferits, i quedaren destruïdes ciutats senceres. Una casa destrossada enmig de l'huracà

(Express-Foto. Telefoto.)

Aquest vaixell pot considerar-se com a perdut, segons els cablegrams rebuts ahir nit des de Nova York. Es el «Dixie», embarrancat a 40 milles de Miami, Florida, a conseqüència de l'huracà que segueix desencadenat a les costes d'aquella regió nord-americana

(Foto Keystone.)

A Banyoles PER SALVAR UN OBRER EN RESULTA MORT UN ALTRE I DOS MES INTOXICATS

Banyoles, 6 (per telèfon). — Ahir, prop a dos quarts de sis de la tarda, en aquesta població ocorregué una desgràcia que produí pregona cons-ternació per tot el veïnat. Mentre uns obrers estaven fent algunes reparacions a una casa de camp anomenada «Casa Nostra», que es troba prop del balneari de la Puig, un dels obrers una de les eines que feia servir per a treballar en un pòu molt profund que hi ha per aquells entorns.

Per tal de recollir l'eina perduda, l'obrer no tingué cap altra intenció sinó baixar al pòu a cercar-la, i quedà mort sobtadament asfixiat. En veure els seus companys de treball que no pujava, un altre d'ells baixà amb la intenció d'assistir-lo, i fou també objecte de la mateixa sort.

Dos obrers més intentaren auxiliar els que havien estat víctimes, i tam-bé sofriren greus transtorns, els quals, gràcies als que quedaren a dalt, pogueren ésser retirats del pòu amb vida. Els dos primers obrers morts s'anomenen Josep Riera i Solé, de 42

Girona, 6 (per telèfon). — Es co-nexen més notícies referents a la mort de dos obrers asfixiats per emanacions quan baixaven a un pòu a recollir una eina que els calgué fet corregut a Banyoles. Per tal d'auxiliar els primers, baixaren al pòu altres dos obrers, que resultaren accidentats per la mateixa causa, però foren retirats a temps i salvats. L'accident tingué lloc al pòu d'algua sulfurosa d'un balneari en cons-trucció. Per a treballar en aquest pòu hi ha instal·lat un aparell re-movidor d'aire, que es posat en marxa quan es treballa a l'interior.

Possiblement, els obrers que s'in-troduïren al pòu de referència no atinaren a engegar l'aparell o des-coneïren la necessitat de fer-ho, per això sobrevingué la desgràcia.

Una bomba a casa del cap nacionalista de Cuba L'Havana, 6. — Ha esclatat una bomba a casa del cap nacionalista, Vega, que per veritable casualitat no ha produït desgràcies personals.